

6 Νοεμβρίου, 1992

[ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΡΘΡΑ 146 ΚΑΙ 28 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Σ. ΓΙΑΛΛΟΥΚΑΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 84/91).

Οι περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμοι 1969-1990 — Άρθρο 35B(9) — Η διάταξη δεν έχει επιτακτικό χαρακτήρα — Η συμμετοχή του Διευθυντή στη συνέντευξη δεν είναι επιβεβλημένη.

- 5 *Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Συνεντεύξεις — Οι εντυπώσεις του Διευθυντή από αυτές — Καμμία αναφορά περί αυτών στο εδάφιο 10 (α) του Άρθρου 35B της Εκπαιδευτικής νομοθεσίας — Ανάλυση και ερμηνεία — Ειδικά η πλήρης παραγνώριση των εντυπώσεων του Διευθυντή, στην κριθείσα*
10 *περίπτωση, από την Επιτροπή Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας.*

- Ερμηνεία — Οι πρόνοιες ενός άρθρου ενός νόμου δεν εφαρμόζονται μεμονωμένα και παραγνωριζόμενων των υπολοίπων προνοιών του νόμου, αλλά εφόσον συνυπάρχουν εφαρμόζονται υπό το φως*
15 *των υπόλοιπων προνοιών, εκτός αν υπάρχει ρητή νομοθετική διάταξη περί του αντιθέτου.*

- Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Αρχαιότητα — Δεν αποτελεί το μόνο ούτε και το καθοριστικό κριτήριο επιλογής από*
20 *μόνη της — Θέσεις ψηλά στην ιεραρχία — Και πάλι η αρχαιότητα δεν θεμελιώνει υπεροχή από μόνη της ούτε καθιστά υποψήφιο καταλληλότερο — Νομολογία — Η αρχαιότητα σε θέσεις πρώτου διορισμού και προαγωγής αποτελεί στοιχείο περιορισμένης σημασίας.*

Ο αιτητής προσέβαλε την προαγωγή από την Ε.Ε.Υ. του ενδιαφερομένου μέρους στη θέση Προϊσταμένου Τομέα Εκπαιδευτικής Τεκμηρίωσης, κατά παράλειψη του ιδίου.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, 5
αποφάσισε ότι:

1. Σύμφωνα με το λεκτικό του εδαφίου 9 του Άρθρου 35B των 10
Περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969-
1990 η συμμετοχή του Διευθυντή στην συνέντευξη δεν είναι
επιβεβλημένη γιατί η σχετική διάταξη δεν έχει επιτακτικό
χαρακτήρα αλλά δυνητικό. (Βλέπε *Μιτσιδης ν.
Δημοκρατίας*).

Όπως φαίνεται από το λεκτικό του εδαφίου 10(α) του 15
Άρθρου 35B εξάλλου σ' αυτό δεν γίνεται καμμία αναφορά
στις εντυπώσεις του Διευθυντή από τις συνεντεύξεις. Τόσο
στην υπόθεση *Μιτσιδης* όσο και στην απόφαση της
Ολομέλειας στις Αναθεωρητικές Εφέσεις 1169 και 1170,
Στυλιανού κ.ά. ν. Δημοκρατίας, ημερομηνίας 18/9/1992, το 20
Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι πρώτον, η τυχόν
διαφορετική κρίση του Διευθυντή δεν δεσμεύει την
Επιτροπή γιατί ο ρόλος του είναι μόνο συμβουλευτικός, και
δεύτερον, από τη λεκτική διατύπωση των σχετικών 25
διατάξεων δεν προκύπτει απαίτηση του Νόμου για ειδική
αιτιολόγηση τυχόν διχογνωμίας από την Επιτροπή και εν
πάση περιπτώσει η νομολογία που αφορά την ερμηνεία των
διατάξεων του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1967
(Νόμος 33 του 1967), αναφορικά με τις συστάσεις του 30
Διευθυντή στην περίπτωση δημόσιων υπαλλήλων, δεν
μπορεί να εφαρμοστεί γιατί δεν υπάρχει αντιστοιχία με τις
διατάξεις που διέπουν το θέμα.

Όμως η πιο πάνω θέση δεν δικαιολογεί την παραγνώριση 35
των απόψεων και κρίσεων του Διευθυντή που αποκόμισε
από τις συνεντεύξεις στις οποίες κλήθηκε να παραστεί,
γιατί όπως προκύπτει από το σχετικό πρακτικό η Ε.Ε.Υ.
κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης έλαβε υπόψη της, σε
σχέση με τις συνεντεύξεις, μόνο την εντύπωση που 40
αποκόμισε η ίδια, ουδεμία αναφορά όμως γίνεται στις
κρίσεις του Διευθυντή σχετικά με την απόδοση των
υποψήφιων στις συνεντεύξεις και, κατά συνέπεια, δεν
μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι οι κρίσεις του
Διευθυντή λήφθηκαν καθόλου υπόψη.

5 Αναμφίβολα στις σχετικές διατάξεις του εδάφιου 10, στα στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη δεν περιλαμβάνεται και η κρίση του Διευθυντή. Όμως η παντελής παραγνώριση των κρίσεων αυτών θα καθιστούσε την παρουσία του Διευθυντή όπως προνοείται στο εδάφιο 9 περιττή και αχρείαστη. Αφ' ης στιγμής η Ε.Ε.Υ. επέλεξε να καλέσει το Διευθυντή να παραστεί κατά τις συνεντεύξεις και να εκφράσει τις κρίσεις του, δεν μπορούσε να τις αγνοήσει παντελώς αλλά όφειλε να τις λάβει υπόψη της κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης. Η άποψη αυτή δεν έρχεται σε αντίθεση προς τις 10 πρόνοιες του εδάφιου 10 δεδομένου ότι οι πρόνοιες ενός άρθρου ενός νόμου δεν εφαρμόζονται μεμονωμένα και παραγνωρίζοντας τις υπόλοιπες πρόνοιες του σχετικού νόμου, αλλά εφόσον συνυπάρχουν εφαρμόζονται υπό το 15 φως των υπόλοιπων προνοιών εκτός αν υπάρχει ρητή νομοθετική διάταξη περί του αντιθέτου.

20 Είναι νομολογημένο ότι η αρχαιότητα από μόνη της δεν αποτελεί ούτε το μόνο ούτε και καθοριστικό κριτήριο επιλογής ενός υποψήφιου.

2. Στο σημείο αυτό πρέπει να κάμω επίσης αναφορά στην υπόθεση *Antonίου ν. Republic* (1975) 3 C.L.R. 510 όπου στη σελίδα 515 λέχθηκαν τα ακόλουθα:-

25 "... one does not have to be 'exceptional' in order to enjoy the benefit of the advantage of seniority."

30 Όμως ενόψει της γενικής υποχρέωσης του διορίζοντος οργάνου να επιλέγει το πλέον κατάλληλο υποψήφιο για την υπό πλήρωση θέση, παρόλο που στις περιπτώσεις πλήρωσης θέσεων υψηλά στην ιεραρχία το διορίζον όργανο έχει ευρεία διακριτική εξουσία για την επιλογή του καταλληλότερου υποψήφιου η τελική επιλογή δεν μπορεί να βασιστεί 35 αποκλειστικά στην, έστω και μεγάλη αρχαιότητα ενός υποψήφιου γιατί η αρχαιότητα από μόνη της δεν καθιστά ένα υποψήφιο υπέρτερο ή καταλληλότερο για προαγωγή.

40 Στο σημείο αυτό πρέπει να προσθέσω ότι στην παρούσα περίπτωση η επίδικη θέση είναι Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής, χωρίς να καθορίζεται στο Σχέδιο Υπηρεσίας και στη σχετική δημοσίευση από ποιά θέση αποτελεί προαγωγή. Σύμφωνα δε με τη νομολογία η αρχαιότητα σε θέσεις Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής αποτελεί

στοιχείο περιορισμένης σημασίας.

3. Στην προκειμένη περίπτωση η Ε.Ε.Υ. κατά την επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους ενήργησε κάτω από πλάνη όσον αφορά τα κριτήρια που εφαρμόζονται για την επιλογή του καταλληλότερου υποψήφιου για τη θέση, και για το λόγο αυτό επίσης η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί. 5

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

Αναφερόμενες Υποθέσεις: 10

Ζαπίτης κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1098.

Μιτσίδης ν. Δημοκρατίας (1991) 4(Α) Α.Α.Δ. 823. 15

Στυλιανού κ.ά. ν. Δημοκρατίας (1992) 3 Α.Α.Δ. 449.

Ρούσος ν. Δημοκρατίας (1987) 3 C.L.R. 1217.

Antonίου ν. Republic (1975) 3 C.L.R. 510. 20

Theodosiou ν. Republic, 2 R.S.C.C. 44.

Evgeniou ν. Republic (1979) 3 C.L.R. 239. 25

Frangos ν. Republic (1970) 3 C.L.R. 320.

Δημοκρατία ν. Πανταζή (1991) 3 Α.Α.Δ. 47.

Προσφυγή. 30

Προσφυγή με την οποία ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση των καθ' ων η αίτηση να προάξουν το ενδιαφερόμενο μέρος Χαράλαμπος Χατζηθεοδοσίου στη μόνιμη (Τακτικός Προϋπολογισμός) θέση Προϊσταμένου Τομέα Εκπαιδευτικής Τεκμηρίωσης από της 15/12/1990 αντί τον αιτητή. 35

Α.Σ. Αγγελίδης, για τον αιτητή. 40

Ρ. Παπαέτη (Δ/νις), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult. 45

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ, Δ.: Ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την αίτηση αυτή ο αιτητής προσβάλλει την απόφαση της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας (Ε.Ε.Υ.) να προάξει το ενδιαφερόμενο μέρος

5 Χαράλαμφο Χατζηθεοδοσίου στη μόνιμη (Τακτικός Προϋπολογισμός) θέση Προϊσταμένου Τομέα Εκπαιδευτικής Τεκμηρίωσης από τις 15/12/1990 αντί τον αιτητή.

10 Η επίδικη θέση είναι θέση Πρώτου διορισμού και Προαγωγής.

Οι αιτήσεις των υποψηφίων με τους υπηρεσιακούς τους φακέλους διαβιβάστηκαν στο Διευθυντή του

15 Παιδαγωγικού Ινστιτούτου ως Προέδρου της Συμβουλευτικής Επιτροπής που συστάθηκε για το σκοπό αυτό, σύμφωνα με το άρθρο 35B(ι) των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969-1990.

20 Η Συμβουλευτική Επιτροπή με την έκθεσή της που διαβιβάστηκε προς την Ε.Ε.Υ. στις 3/11/1990 σύστησε κατ' αλφαβητική σειρά τον αιτητή, το ενδιαφερόμενο μέρος και τον υποψήφιο Ανδρέα Κοιλανιώτη, αφού

25 έλαβε υπόψη το περιεχόμενο των εμπιστευτικών και προσωπικών φακέλων, την αξία, προσόντα και αρχαιότητα των υποψηφίων.

Κατόπιν ένστασης του υποψήφιου Ανδρέα Χρίστου για τη μη περίληψή του στον κατάλογο, η Ε.Ε.Υ., αφού

30 έλαβε υπόψη της τις βαθμολογίες των υποψηφίων, την αρχαιότητα και τα προσόντα, έκρινε ότι ο υποψήφιος αυτός ήταν επικρατέστερος του Κοιλανιώτη και γι' αυτό στον τελικό κατάλογο περιλήφθηκε ο υποψήφιος Α. Χρίστου αντί του Α. Κοιλανιώτη.

35 Οι τρεις αυτοί υποψήφιοι του τελικού καταλόγου κλήθηκαν ενώπιον της Ε.Ε.Υ. σε προσωπικές συνεντεύξεις στις οποίες παρίστατο και ο Διευθυντής του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου.

40 Για την αξιολόγηση της απόδοσης των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις η Ε.Ε.Υ. αποφάσισε να ληφθούν

υπόψη τα ακόλουθα:-

- (α) Γλωσσική επάρκεια, άνεση και ετοιμότητα στη διατύπωση απόψεων. 5
- (β) Ενημερότητα πάνω στις σύγχρονες εξελίξεις σε παιδαγωγικά και εκπαιδευτικά θέματα. 10
- (γ) Γνώση ευθυνών και καθηκόντων του Προϊσταμένου του Τομέα Εκπαιδευτικής Τεκμηρίωσης στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο. 10
- (δ) Επιστημονική τεκμηρίωση απόψεων, και
- (ε) Γενική απόδοση, εμφάνιση και προσωπικότητα. 15

Η αξιολόγηση του Διευθυντή για την απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις ήταν η ακόλουθη:-

Γιάλλουκας Κωνσταντίνος	Εξαιρετος.	20
Χατζηθεοδοσίου Χαράλαμπος	Πολύ Καλός+.	
Χρίστου Ανδρέας	Καλός.	

Η δε αξιολόγηση της Ε.Ε.Υ. ήταν ως εξής:-

Γιάλλουκας Κωνσταντίνος	Εξαιρετος-.	25
Χατζηθεοδοσίου Χαράλαμπος	Εξαιρετος.	
Χρίστου Ανδρέας	Πολύ Καλός.	

Στη συνέχεια η Ε.Ε.Υ. αφού έλαβε υπόψη, όπως αναφέρει στο σχετικό πρακτικό της, τους προσωπικούς και εμπιστευτικούς φακέλους των υποψηφίων, την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής και την εντύπωση που αποκόμισε από τις συνεντεύξεις, διαπίστωσε τα πιο κάτω:- 30

"Αξία: Για την επιμέτρηση της αξίας η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη το περιεχόμενο των προσωπικών φακέλων και των φακέλων υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων, το σύνολο των υπηρεσιακών εκθέσεων των υποψηφίων με ιδιαίτερη βαρύτητα στις τελευταίες και ως συμπληρωματικό στοιχείο κρίσης 40

για την αξία τους, την εντύπωση που αποκόμισε κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις. Οι υπηρεσιακές εκθέσεις των υποψηφίων (μέσα στην τελευταία δεκαετία) έχουν ως εξής:

5

Γιάλλουκας Κωνσταντίνος

1981/82: 37

1984/85: 37

10

1986/87: 38

1988/89: 39

Χατζηθεοδοσίου Χαράλαμπος

15

1982/84: 37

1985/86: 37

1988/89: 38

Χορίστου Ανδρέας

20

1980/81: 34

1982/83: 35

1983/84: 36

1985/86: 36

25

1987/88: 37

1989/90: 38

Προσόντα: Τα προσόντα των υποψηφίων είναι τα ακόλουθα:

30

Γιάλλουκας Κωνσταντίνος

Πτυχίο Φιλολογικών - Πανεπιστημίου Αθηνών

M.A. (Πανεπ. Καλιφόρνιας)

35

Ph.D. (Πανεπ. Καλιφόρνιας)

Χατζηθεοδοσίου Χαράλαμπος

Πτυχίο Μαθηματικών Πανεπ. Αθηνών

Teaching Diploma

40

M.A. - Αμερ. Πανεπ. Βυρητού)

Χρίστου Ανδρέας

Πτυχίο Φυσιογνωσίας Πανεπ. Αθηνών
Μ.Α. Πανεπ. Iowa

5

Από τη μελέτη των φακέλων η Επιτροπή διαπιστώνει ότι οι πιο πάνω υποψήφιοι κατέχουν τα απαιτούμενα από τα σχέδια υπηρεσίας προσόντα περιλαμβανομένης και της πολύ καλής γνώσης μιας από τις επικρατέστερες ευρωπαϊκές γλώσσες.

10

Αρχαιότητα: Η αρχαιότητα των υποψηφίων κρίνεται με βάση την ημερομηνία προαγωγής τους στη θέση Β. Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης, που έχει ως εξής:

15

Γιάλλουκας Κωνσταντίνος

Ημερομηνία Προαγωγής στη θέση Β. Διευθυντή: 1/9/87

20

Χατζηθεοδοσίου Χαράλαμπος

Ημερομηνία Προαγωγής στη θέση Β. Διευθυντή:
15/9/73

25

Χρίστου Ανδρέα

Ημερομηνία Προαγωγής στη θέση Β. Διευθυντή: 1/9/87

Η Επιτροπή, ύστερα από συνεκτίμηση της αξίας, των προσόντων και της αρχαιότητας των υποψηφίων και αφού έδωσε τη δέουσα βαρύτητα στα κριτήρια αυτά, βρίσκει ότι ο κος Χαράλαμπος Χατζηθεοδοσίου είναι ο επικρατέστερος για προαγωγή στην υπό πλήρωση θέση.

35

Ο κος Χατζηθεοδοσίου υπερέχει σε αρχαιότητα κατά 14 χρόνια από τους δύο άλλους υποψηφίους. Η ελαφρά ψηλότερη βαθμολογία του κου Γιάλλουκα, καθώς και το γεγονός ότι ο υποψήφιος αυτός κατέχει ψηλότερα προσόντα δεν μπορούν, κατά την κρίση της Επιτροπής, να εξουδετερώσουν τη σαφή υπεροχή του κου Χατζηθεοδοσίου σε αρχαιότητα.

40

5 Με βάση τα πιο πάνω, η Επιτροπή αποφασίζει να προσφέρει στον κο Χαράλαμπο Χατζηθεοδοσίου προαγωγή στη θέση Προϊσταμένου του Τομέα Εκπαιδευτικής Τεκμηρίωσης, στο Παιδαγωγικό Ινστιτούτο, από 15/12/90."

Εναντίον της απόφασης αυτής ο αιτητής καταχώρησε την' προσφυγή αυτή με την οποία ισχυρίζεται τα ακόλουθα.

10 'Ότι η Ε.Ε.Υ. κατά τις προσωπικές συνεντεύξεις αξιολόγησε τους υποψήφιους διαφορετικά από ότι ο Διευθυντής, χωρίς να δίδει γι' αυτό οποιαδήποτε αιτιολογία δεδομένου ότι ο Διευθυντής είχε
15 εξειδικευμένες γνώσεις όσον αφορά την υπό πλήρωση θέση.

Η έλλειψη αυτή αιτιολογίας της προπαρασκευαστικής πράξης καθιστά την επίδικη απόφαση ακυρωτέα για τον
20 ίδιο λόγο.

Επίσης είναι η εισήγηση ότι στην προκειμένη περίπτωση, αντίθετα προς το άρθρο 35B(10) των περί Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμων 1969-1990
25 που αναφέρει ότι η συνέντευξη μπορεί να ληφθεί υπόψη ως συμπληρωματικό στοιχείο κρίσης της αξίας ενός υποψηφίου, η συνέντευξη αποτελεί το αποφασιστικό στοιχείο κρίσης οδηγώντας έτσι σε αυθαίρετα και παράλογα αποτελέσματα αντίθετα προς το Νόμο και τη
30 νομολογία.

Είναι επίσης η θέση του αιτητή ότι υπερέχει του ενδιαφερόμενου μέρους σε αξία και προσόντα που τον καθιστούν καταλληλότερο για την επίδικη θέση και τα
35 οποία δεν εξουδετερώνονται από την έστω και κατά 14 χρόνια αρχαιότητα του ενδιαφερόμενου μέρους. Ανεξάρτητα με αυτό είναι η θέση του αιτητή ότι η αρχαιότητα, εν πάση περιπτώσει, δεν θα έπρεπε να είχε ληφθεί υπόψη ως αποφασιστικό στοιχείο επιλογής εν
40 όψει του γεγονότος ότι η επίδικη θέση είναι θέση Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής, οπότε αποτελεί στοιχείο περιορισμένης σημασίας (βλέπε Ζαπίτης κ.ά. ν.

Δημοκρατίας, Προσφυγές Αρ. 870/87 και 873/87, απόφαση Ολομέλειας ημερομηνίας 15/5/1989).

Είναι επίσης ο ισχυρισμός του αιτητή ότι η Ε.Ε.Υ. παρέλειψε να διεξάγει την δέουσα έρευνα κατά πόσο οι υποψήφιοι είχαν το προσόν της άριστης γνώσης της ελληνικής γλώσσας, και τέλος ότι η αιτιολογία που έδωσε η Ε.Ε.Υ. γιατί επέλεξε το ενδιαφερόμενο μέρος είναι λακωνική, αόριστη, ανεπαρκής, ελλειπής και άκυρη, γεγονός που καθιστά την επίδικη απόφαση άκυρη.

Το εδάφιο 9 του άρθρου 35B του Νόμου προνοεί τα εξής:-

"(9) Στη συνέχεια η Επιτροπή καλεί τους υποψηφίους οι οποίοι περιέχονται στους τελικούς καταλόγους σε προσωπική συνέντευξη:

Εννοείται ότι κατά τις συνεντεύξεις μπορεί να παρευρίσκεται ο Γενικός Διευθυντής του Υπουργείου Παιδείας ή ο Διευθυντής του οικείου Τμήματος ή εκπρόσωπός τους και να εκφέρει τις κρίσεις του για την απόδοση των υποψηφίων σ' αυτές."

Το δε εδάφιο 10(α) του άρθρου 35B αναφέρει τα ακόλουθα:-

"(10) Μετά το τέλος των προσωπικών συνεντεύξεων η Επιτροπή προβαίνει στην επιλογή των καλύτερων υποψηφίων από τους υποψηφίους οι οποίοι περιέχονται στους τελικούς καταλόγους, λαμβάνοντας υπόψη τα ακόλουθα:

(α) στις περιπτώσεις υποψηφίων οι οποίοι περιέχονται στον κατάλογο ο οποίος καταρτίζεται σύμφωνα με το εδάφιο (3):

(i) την έκθεση της Συμβουλευτικής Επιτροπής·

(ii) το περιεχόμενο των ΠροσωπΦακέλων και των Φακέλων των Υπηρεσιακών Εκθέσεων·

(iii) την εντύπωση που αποκόμισε από τις προσωπικές συνεντεύξεις:

5 Εννοείται ότι η απόδοση των υποψηφίων στις συνεντεύξεις θα λαμβάνεται υπόψη μόνο ως συμπληρωματικό στοιχείο κρίσης της αξίας τους."

10 Σύμφωνα με το λεκτικό του εδάφιου 9 η συμμετοχή του Διευθυντή στην συνέντευξη δεν είναι επιβεβλημένη γιατί η σχετική διάταξη δεν έχει επιτακτικό χαρακτήρα αλλά δυνητικό. (Βλέπε *Μιτσιόδης ν. Δημοκρατίας*, Προσφυγή Αρ. 839/89, απόφαση ημερομηνίας 27/2/1991).

15 Όπως φαίνεται από το λεκτικό του εδάφιου 10(α) του άρθρου 35B που παρατέθηκε πιο πάνω, σ' αυτό δεν γίνεται καμία αναφορά στις εντυπώσεις του Διευθυντή από τις συνεντεύξεις. Τόσο στην υπόθεση *Μιτσιόδης* (πιο πάνω) όσο και στην απόφαση της Ολομέλειας στις Αναθεωρητικές Εφέσεις 1169 και 1170, *Στυλιανού κ.ά. ν.*
20 *Δημοκρατίας*, ημερομηνίας 18/9/1992, το Δικαστήριο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι πρώτον, η τυχόν διαφορετική κρίση του Διευθυντή δεν δεσμεύει την Επιτροπή γιατί ο ρόλος του είναι μόνο συμβουλευτικός, και δεύτερον, από τη λεκτική διατύπωση των σχετικών
25 διατάξεων δεν προκύπτει απαίτηση του Νόμου για ειδική αιτιολόγηση τυχόν διχογνωμίας από την Επιτροπή και εν πάση περιπτώσει η νομολογία που αφορά την ερμηνεία των διατάξεων του περί Δημοσίας Υπηρεσίας Νόμου του 1967 (Νόμος 33 του 1967), αναφορικά με τις συστάσεις
30 του Διευθυντή στην περίπτωση δημόσιων υπαλλήλων, δεν μπορεί να εφαρμοστεί γιατί δεν υπάρχει αντιστοιχία με τις διατάξεις που διέπουν το θέμα.

35 Όμως η πιο πάνω θέση δεν δικαιολογεί την παραγνώριση των απόψεων και κρίσεων του Διευθυντή που αποκόμισε από τις συνεντεύξεις στις οποίες κλήθηκε να παρευρεθεί γιατί, όπως προκύπτει από το σχετικό πρακτικό που παρατέθηκε πιο πάνω, η Ε.Ε.Υ. κατά τη λήψη της επίδικης απόφασης έλαβε υπόψη της σε σχέση με
40 τις συνεντεύξεις μόνο την εντύπωση που αποκόμισε η ίδια, ουδεμία αναφορά όμως δεν γίνεται στις κρίσεις του Διευθυντή σχετικά με την απόδοση των υποψηφίων στις

συνεντεύξεις, και κατά συνέπεια, δεν μπορεί να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι οι κρίσεις του Διευθυντή λήφθηκαν καθόλου υπόψη.

Αναμφίβολα στις σχετικές διατάξεις του εδάφιου 10, 5
στα στοιχεία που λαμβάνονται υπόψη δεν περιλαμβάνεται
και η κρίση του Διευθυντή. Όμως η παντελής
παραγνώριση των κρίσεων αυτών θα καθιστούσε την
παρουσία του Διευθυντή όπως προνοείται στο εδάφιο 9
περιττή και αχρείαστη. Είμαι συνεπώς της γνώμης ότι 10
αφ' ης στιγμής η Ε.Ε.Υ. επέλεξε να καλέσει το Διευθυντή
να παραστεί κατά τις συνεντεύξεις και να εκφράσει τις
κρίσεις του, δεν μπορούσε να τις αγνοήσει παντελώς
αλλά όφειλε να τις λάβει υπόψη της κατά τη λήψη της
επίδικης απόφασης. Η άποψη αυτή δεν έρχεται σε 15
αντίθεση προς τις πρόνοιες του εδάφιου 10 (πιο πάνω)
δεδομένου ότι οι πρόνοιες ενός άρθρου ενός νόμου δεν
εφαρμόζονται μεμονωμένα και παραγνωρίζοντας τις
υπόλοιπες πρόνοιες του σχετικού νόμου, αλλά εφόσον 20
συνυπάρχουν εφαρμόζονται υπό το φως των υπόλοιπων
προνοιών εκτός αν υπάρχει ρητή νομοθετική διάταξη
περί του αντιθέτου.

Όσον αφορά τους υπόλοιπους λόγους που
προβλήθηκαν, όπως αναφέρεται στο πιο πάνω πρακτικό, 25
η Ε.Ε.Υ. ύστερα από συνεκτίμηση της αξίας των
προσόντων και της αρχαιότητας θεώρησε το
ενδιαφερόμενο μέρος επικρατέστερο για προαγωγή.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που βρίσκονταν ενώπιον της 30
Ε.Ε.Υ. ο αιτητής έχει ψηλότερη βαθμολογία από το
ενδιαφερόμενο μέρος τουλάχιστον στις δύο τελευταίες
υπηρεσιακές του εκθέσεις. Επίσης πληρούν και οι δύο τα
απαιτούμενα προσόντα του Σχεδίου Υπηρεσίας. Το
ενδιαφερόμενο μέρος όμως είναι αρχαιότερος του αιτητή 35
κατά 14 (δέκα τέσσερα) χρόνια με βάση την ημερομηνία
προαγωγής τους στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων
Μέσης Εκπαίδευσης.

Είναι νομολογημένο ότι η αρχαιότητα από μόνη της 40
δεν αποτελεί ούτε το μόνο ούτε και καθοριστικό
κριτήριο επιλογής ενός υποψηφίου (βλέπε σχετικά τις
αποφάσεις της Ολομέλειας *Ζαπίτης κ.ά. ν. Δημοκρατίας*

(πιο πάνω) και **Ρούσος ν. Δημοκρατίας** (1987) 3 C.L.R. 1217).

5 Στο σημείο αυτό πρέπει να κάμω επίσης αναφορά στην υπόθεση **Antonioni v. Republic** (1975) 3 C.L.R. 510 όπου στη σελίδα 515 λέχθηκαν τα ακόλουθα:-

"... one does not have to be 'exceptional' in order to enjoy the benefit of the advantage of seniority."

10

Όμως ενόψει της γενικής υποχρέωσης του διορίζοντος οργάνου να επιλέγει τον πλέον κατάλληλο υποψήφιο για την υπό πλήρωση θέση (βλέπε **Theodossiou v. Republic**, 2 R.S.C.C. 44, **Evgeniou v. Republic** (1979) 3 C.L.R. 239),
15 παρόλο που στις περιπτώσεις πλήρωσης θέσεων υψηλά στην ιεραρχία το διορίζον όργανο έχει ευρεία διακριτική εξουσία για την επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου (βλέπε **Frangos v. Republic** (1970) 3 C.L.R. 320), η τελική επιλογή δεν μπορεί να βασιστεί αποκλειστικά στην έστω
20 και μεγάλη αρχαιότητα ενός υποψηφίου γιατί η αρχαιότητα από μόνη της δεν καθιστά ένα υποψήφιο υπέρτερο ή καταλληλότερο για προαγωγή.

Στο σημείο αυτό πρέπει να προσθέσω ότι στην παρούσα
25 περίπτωση η επίδικη θέση είναι Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής, χωρίς να καθορίζεται στο Σχέδιο Υπηρεσίας και στη σχετική δημοσίευση από ποιά θέση αποτελεί προαγωγή. Σύμφωνα δε με τη νομολογία η αρχαιότητα σε θέσεις Πρώτου Διορισμού και Προαγωγής αποτελεί
30 στοιχείο περιορισμένης σημασίας (βλέπε **Δημοκρατία ν. Πανταζής**, Αναθεωρητική Έφεση 1018, απόφαση ημερομηνίας 17/1/1991).

Συνεπώς, στην προκειμένη περίπτωση καταλήγω στο
35 συμπέρασμα ότι η Ε.Ε.Υ., κατά την επιλογή του ενδιαφερόμενου μέρους, ενήργησε κάτω από πλάνη όσον αφορά τα κριτήρια που εφαρμόζονται για την επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου για τη θέση, και για το λόγο αυτό επίσης η επίδικη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί.

40

Για όλους τους πιο πάνω λόγους η προσφυγή επιτυγχάνει και η επίδικη απόφαση ακυρώνεται.

Δημητριάδης, Δ. Γιάλλουκας ν. Δημοκρατίας (1992)

Οι καθ' ων η αίτηση να πληρώσουν £250,00 έναντι των
εξόδων του αιτητή.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.